

Smakprov: Anna Karolina & Mons Kallentoft "Falco"

Stockholm, fredagen den 4 maj

Zack Herry låter underarmen snudda vid tjänstepistolen som han bär under t-shirten. Han har gjort det till en vana att vara beväpnad dygnet runt, även då han är ledig. För mycket skit som har hänt. För mycket skit i världen över huvud taget. Han blickar ut över Riddarfjärden som krämar sig i ett skirt varljus. Båtar stävar fram och tillbaka på de försiktiga vägorna och långt borta förenar Västerbrons mäktiga spann Kungsholmens högghus med Södermalms törstiga grönska. Han fortsätter upp från Gamla stan mot Götgatan. Får kryssa mellan människor som ser ut att tävla om vem som ser softast ut i sin rutiga skjorta och rika ansiktsbehåring. Varför vill så många män i den här stadsdelen ha talibanskägg? Som killen bakom honom.

Zack ser sig om över axeln. Jo, snubben går fortfarande efter honom, har gjort det ändå från Gamla stan. Eller inbillar han sig bara? Han fortsätter framåt, sneglar över axeln igen. Ser att killen viker in på en tvärgata. Zack rynkar pannan. Han fick nog bara för sig.

Han nickar ett hej till tiggaren som sitter lutad mot väggen vid tunnelbanenedgången i Götgatsbacken. Zack har sett den tandlöse mannen där hela vintern. Samma trasiga gymaskor, samma smutsiga filt. Stackars sate. Men idag behöver han inte frysa. Det är vår i luften. Fågelkvitter i Zacks bröst. Han vill festa, dansa, ligga. Solen har den inverkan på honom och han har bestämt med Abdula att de ska röja på en svartklubb ikväll. Men först ska Zack till dojo i Skärholmen och träna med Hiro sensei. Öva sparkar och slag, finslipa tekniker, stärka psyket. Han har kört hårt på sistone, är i bättre form än på länge. Och han är ren, har inte knarkat på ett halvår. Själen är hyfsat frisk, så frisk den kan bli med tanke på allt som varit.

Zack drar upp solglasögonen på hjässan när han går in genom de automatiska glasdörrarna till tunnelbanan och fram till spärrvakten. Han håller upp polislegitimationen, får en godkännande nickning av vakten, en indisk man med orange sikhturban, och hör klicket när spärren går upp. En outtalad arbetsförmån, att åka gratis på bricken. Tunnelbanepersonalen ifrågasätter aldrig om man är i tjänst eller inte. Vet att de i värsta fall kan sabotera ett spaningsuppdrag eller ett ingripande. Och de gillar att ha poliser i närheten – om något skulle hända.

Zack tar rulltrappan ner och pluggar in öronsnäckorna. Han lyssnar på en podd, två professorer från Cambridge som diskuterar de antika myterna och hur de påverkar våra liv än idag. Med deras röster stänger han världen ute och andas in den kvava värmen. Men han kan inte undgå att se reklamen han glider förbi. En leende Carola med gnistrande ögon. Hon är huvudartist på en kristen gala i Globen och extra dekaler är ditklustrade: Bara två tusen biljetter kvar! Köp idag!

Nere på perrongen är fler annonser uppsatta på tavlorna på det slitna, blå kaklet längs med spåret. Hela stationen verkar vara prydd med den kristna galan. Och full av folk som pillar med sina mobiltelefoner medan de väntar. De står hipp som happ,

distanserade från omgivningen och varandra, kanske även från sig själva, efter en stressig arbetsvecka. Skickar sms, surfar. Sköter sitt privatliv i det offentliga rummet.

Zack slappnar av i anonymiteten bland alla människor, går slalom mellan svettiga kroppar, systempåsar och matkassar från Söderhallarna. Tar ett kliv över en urinpöl och ställer sig vid en bänk. Han tittar på en kvinna med barnvagn som står på fel sida om den markerade linjen i golvet. För nära perrongkanten. En knuff och hon kan ramla ner på spåret. Varför tänker inte folk? Men det är fler som står för nära och han låter det vara, koncentrerar sig på podden igen. Dras in i den historiska berättelsen som om han var en del av den. Han fascineras av de grekiska hjältarna som är till hälften gudomliga, till hälften dödliga. Ibland känner Zack igen sig i deras vrede, i deras makt och öden. Som om han har ett par droppar av deras blod i sig.

Han sneglar på informationstavlan i taket. En minut kvar tills tåget kommer.

Framför honom dunsar två män in i varandra och Zack hör dem vagt genom podden: "Se dig för!" "Du också." Den sköna stämningen från Stockholms gator tycks inte ha hittat ner under jord.

Han lägger träningsväskan över axeln, ser en ung flicka komma nerför trappan med stirrig blick. Har hon tappat bort sina föräldrar? Zack är på väg att gå fram till henne men hejdar sig. Hon ser ändå ut att vara tolv, tretton år. Men det är något som inte stämmer. Hon har en rock på sig som är för varm för årstiden, som ser ut att passa bättre på en man än på en ung tjej. Sedan tittar hon på Zack, en snabb blick innan hon viker av mot perrongkanten.

Det skramlar inne i tunneln. Tåget är på väg nu.

Zack ställer sig på tå för att se vart flickan tar vägen och nu springer hon rakt mot kvinnan med barnvagnen. Kvinnan tycks ha tappat något, för hon böjer sig mot golvet. Blir överrumplad av flickan som tar tag i barnvagnen och vräker ner den på spåret. Blir överrumplad av knuffen hon själv får, balanserar på kanten, famlar i luften.

Sedan faller hon mot rälsen med ett skärtrat skrik.

Och Zack hinner tänka: Vad fan händer?
Innan perrongen vibrerar av kaos...

I samarbete med Bookmark förlag.

Boken kan du köpa där böcker säljs eller på Svenska Deckarfestivalen. Biljetter till festivalen köper du på Entré Sundsvall, Sundsvall turistbyrå eller på Vängåvans bokhandel i Sundsvall city.